

ВО 1981 ГОДИНА МАРШИРАА ЏАФЕРИ И ТАЧИ

ДАЛИ ВРВОТ НА ПАРТИЈАТА ДАЛ ЗЕЛЕНО СВЕТЛО ЗА ПЛАНИРАНАТА АВАНТУРА НА ФАЗЛИ ВЕЛИУ ЗА ПОДДРШКА НА ПРОЦЕСОТ ЗА НЕЗАВИСНОСТ НА КОСОВО?

Планот на Ахтисари уште еднаш ги обедини косовските радикали, кои користејќи го невладиниот параван упатуваат сигнали до меѓународната заедница - да не си играат со Косово. За нив Косово не е "зафрканција", туку реална држава која бара независност и меѓународен субјективитет. Но, тоа не им одговара на Србите кои, потпомогнати од "другарот Путин", сè уште се надеваат дека нивната јужна покраина ќе остане дел од малата Србија. Тоа значи дека меѓународната еквилибристика не помогна во затворањето на досието на Косово, туку му додаде масло на огнот. Имено, проблемот останува отворен, бидејќи меѓународната заедница не ги усогласила своите стандарди и при тоа се обидува да ги смири тензиите, кои сама ги создаде на Балканот. Поради ова, процесот на самоопределување добива сосема други текови, кои можат да се прелеат врз целиот нестабилен регион.

Прашањето за решавање на проблемот на Косово има повеќеслојно значење.

Прво, независноста веќе е решена работа, односно кој и досега ги прашуваше Србите. Само Русија и Кина го забавуваат процесот, кој ќе се одвива во повеќе фази при што признавањето на косовската држава ќе оди чекор по чекор. Малите држави ќе ја имаат таа задача да го признаат Косово додека, пак, големите сили наводно меѓу себе ќе се караат или пресметуваат за состојбите на Балканот. Во оваа сложена и политичка конјуктура се појави прашањето за положбата на помалите етнички за-

едници, кои ќе ги исползуваат своите права врз основа на Бадентеровиот принцип, кој не го прифаќаат активистите од косовската невладина организација "Самоопределување", која ги организираше протестите во Приштина. Всушност, овие протести покажаа дека од 1999 година една цела нова генерација Албанци од Приштина созреа со сонот за независно Косово. Грешката која ја направија српските власти во осумдесеттите години од минатиот век се реплицираше така што позицијата на УНМИК и на косовските власти беше загрозна. Ако во 1981 година ЈУ-тенковите ги газеа Албанците, сега УНМИК и Албанците од Косово ги згазија и ги утепаа активистите на "Самоопределување". Тоа значи дека млади лица беа жртвувани за интересите на Албанците во регионот. Ова е втората тема која сакаме да ја истакнеме, а која е скриена во кулисите на жестокиот февруарски немири во Приштина. Тоа што поранешни членови на УЧК и на ОНА од Република Македонија беа инволвирани во создавањето вжештена атмосфера не е изблик на револт, туку декор од едно пошироко сценарио, кое се планираше во КЗК и се крчкаше во меѓународните центри на моќта. Затоа прашањето на учеството на пратеникот Фазли Велиу во уличните протести во Приштина не претставува самостоен потег, туку долг кој морал да се врати и наплати. Ова не е прва македонска приказна, во 1981 година тоа го сторија и сегашните лидери на ДПА Арбен Џафери и Мендух Тачи. Тие, исто така, жестоко ги поддржуваа студентските немири, по што политички беа дистанцирани и следени од органите на редот и од тајната полиција. Значи, наместо да се зборува за планот на Ахтисари, за правата на помалите етнички заедници, особено на српската, за децентрализа-

Точитина

Во оваа сложена и политичка конјуктура се појави прашањето за положбата на помалите етнички заедници, кои ќе ги исползуваат своите права врз основа на Бадентеровиот принцип, кој не го прифаќаат активистите од косовската невладина организација "Самоопределување", која ги организираше протестите во Приштина.

Всушност, овие протести покажаа дека од 1999 година една цела нова генерација Албанци од Приштина созреа со сонот за независно Косово.

Имено, грешката која ја направија српските власти во осумдесеттите години од минатиот век се реплицираше така што позицијата на УНМИК и на косовските власти беше загрозна. Ако во 1981 година ЈУ-тенковите ги газеа Албанците сега УНМИК и Албанците од Косово ги згазија и ги утепаа активистите на "Самоопределување". Тоа значи дека млади лица беа жртвувани за интересите на Албанците во регионот.

цијата, за Бадентеровото правило итн., нам познати постулати од македонската приказна, се потенцира незадоволството на Албанците, кои ете не успеаја да се модернизират, да се социјализираат и она што најмногу им пречи да се европеизираат. Тоа се главните работи, кои треба да се во центар на вниманието, но благодарение на сегашната косовска и македонска елита ги дефокусираа и тргнаа настрана за да не им пречат на патот на остварувањето на "Монти Пајтон" сценариото за признавање на една држава, која мора да исполнува многу други поважни меѓународни стандарди. Маршот на Фазли Велиу значи марш за демократските права и стандарди.

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

МАРШОТ НА ФАЗЛИ ВЕЛИУ ГИ ИЗМАРШИРА СИТЕ ДЕМОКРАТСКИ СТАНДАРДИ